

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Philosophorum de paupertatis pretio iudicia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

volat. Complures mihi invident, atque insidias parant. Optimum igitur fuerit, ut ipse in somnis seruem. Omnem obibo domum, in orbem obambulans. Quis iste? Video te per Ionem, ô parietum perforator. Sed es columna, bene res se habet. Pernumerabo denno refossurum argentum, ne quid forte dudum me fugerit. En rursus obstrepuit mihi nescio quis. Nimirum obsideor, atq; insidijs appetor ab omnibus. Ubi mihi gladius, si quemquam deprehendero? Rursus aurum defodiamus. Hæc in jam diuitis Simonis domo, & complura, in aliorum opulentorum, usufruarum rationes digitis contortis iterantium, ædibus postquam vidit Micyllus, & verò etiam in ipsius Eucratis palatio, exclamavit: O miser, cuiusmodi vivit vitam? hostibus eveniat. ad hunc modum diuites esse. Valeat aurum & convivium. Duo oboli mihi potiores diuitie sunt, quam si à domesticis mihi domus perfodiatur. In hunc modum, ex Pythagoræ, immò galli Pythagorizantis admonitione, didicit Micyllus sacor philosophari; & paupertatem diuitijs anteferre.

VIII.

Suprà cap. 2.
§. 8. S. Hieronymus, ep. 13.

Anton. in
Melissa. p. 1.
serm. 33.

Stobæus ser.
95.

Plutarch in
Laconicia.

Sen lib. 5. de
benef. c. 4.

Ob quas rationes etiam alij sapientes inopiam non solum æquo animo tulerunt, sed etiã gazis regijs prætulerunt. Illis, quos suprà recensui, accedat paulo aliter à S. Patre, quàm à Madaurensi Philosopho citatus. *Craes Thebanus*, ait S. Hieronymus, *magnum auri pondus proiecit in mare, quòd diceret, non posse se diuitem scietis bene philosophari: Mergam*, inquit, *vos, ne mergar a vobis*. Cato quoque dicebat, honestam paupertatem impijs diuitijs, longè præferendam esse: hoc enim opprobrij, illud miserationis causâ, fieri solere. Quin Diogenes paupertatem appellabat virtutem *Xurodidaxlor*, id est, quæ per se discitur. Non enim multis opus est documentis, ut quis pauper fiat; aut, si pauper est, ut frugaliter vivat; diuites autem indigent multis præceptis, ut discant temperantiam, ut exerceant liberalitatem, ut abstineant à luxu, ne superbiant in vestibus, quæ omnia seipsam docet paupertas. Plutarchus scribit, Lycurgum rogatum, *Quomodo Sparta salva & inuicta contra hostes consistere possit?* respondisse: *si pauperes fueritis, nec alius alio plus requirat. Ad opulentos enim spes præda inuitat hostem, nec facile potest elabi, qui sarcinis, & impedimentis retardatur. Ad haec entiores sunt ab hostium incursum, apud quos est equalitas, & ex equalitate concordia*. Senecæ certè generosum est dictum: *Sunt quidam extra omnem subduli cupiditatem, qui vix ullis humanis desiderijs con-*
ringuntur.

Cap. XVI. Ethnici paupertatis amatores & laudatores. ast

ringuntur: quibus nihil potest prestare ipsa fortuna. Necessè est à Socra-
te beneficio vincari: necessè est à Diogene, qui per medias Macedonum
gazas nudus incesit, calcatus regis opibus. Nonnè illa tunc meritò, &
sibi, & ceteris, quibus ad dispiciendam veritatem non erat offusa caligo,
supra eum eminere visus est, infra quem omnia jacebant? Multò poten-
tior, nullò locupletior fuit, omnia tunc possidente Alexandro, plus
enim erat, quod hic nollet accipere, quàm quod ille posset dare. Adèd
fuit paupertas in Diogene potens.

In compendio, apud Madaurensem Apologistam, paupertas
est, apud Gracos, in Aristide iusta, in Phocione benigna, in Epaminonda
strenua, in Socrate sapiens, in Homero diserta. Quod compendium vt
intelligatur, omnium Gracorum, ait *Ælianus*, clarissimi prastantissi-
miq; Viri, per totam vitam, in extrema mendicitate versati sunt, quis
igitur diuitias laudavit, cum omnium Gracorum probatissimis Viris,
forte quadam, paupertas per uniuersam vitam adhaerit? sunt autem
hac eorum nomina, velut *Aristides* filius *Lysimachi*, qui multa preclara
domi militiaq; gessit, & Gracis tributum ordinavit: Ad ille non tantum
post obitum reliquit, vt exequijs celebrandis sumptus esset. *Phocion* eti-
am egenus erat, attamen cum *Alexander* ei mitteret centum talenta,
interrogauit: quam ob causam hac mihi donat? qui cum responderent,
quoniam te solum ex omnibus Atheniensibus bonum honestumq; virum
iudicat: Sinat igitur, inquit, me talem esse. Etiam *Epaminondas* *Polym-
nidis* filius pauper erat, cum autem *Iason* ei quinquaginta aureos num-
mos misisset, iniuriam, inquit, mihi facere incipis, & quinquaginta
drachmis à cine fœnore acceptis, vt essent pro viatico, profectus est in
Peloponnesum. Cum verò nuncium allatum esset, armigerum eius pe-
cuniam à captiuo quodam cepisse. *Mibi*, inquit, da scutum, tu verò
tibi cauponam eme, in qua viues; non enim ulterius pericula subire vo-
les, cum diues sis factus. *Pelopidas*, cum obiurgarent eum amici, quòd
pecuniaria rei ad vitam tuendam conferentis nullam curam gereret,
& inquit, me hercule res vilis est: Verùm huic *Nicomedi*, intento di-
gito in hominem claudum & mutilum. *Scipio* quinquaginta quatuor
annorum vita spatium emansus, neq; emit neq; vendidit quidquam, adèd
paucis fuerat contentus, cum autem ei quidam scutum diligenter appa-
ratum ostenderet, dixisse fertur; atqui Romanum cinem par est in dex-
tra spem ponere, non in sinistra. *Ephialtes* *Sophonida* filius pauperri-

IX.

Apul. in Apo-
logia.

Ælian. lib. iij.
varian. c. 90.